

CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALA

Girona, 3, pral.

Telefon 20151

ASSEMBLEA DEL 8 DE MARÇ DEL 1936

Company!

Ha tornat a reprendre les tasques el nostre estimat Casal. Fou en Assemblea General Ordinària celebrada el diumenge, dia 8 del corrent, a la Sala Capsir del carrer de Mercaders, amb assistència de més de 300 socis que prengué l'acord.

No vàreu rebre l'oportuna convocatòria? Per la rapidesa amb què fou convocada l'Assemblea no permeté passar avís particular a cada un dels associats del 6 d'octubre. No obstant, amb el desig que no hi manqués ningú, la férem publicar per mitjà de la Ràdio, També donàrem avís a la premsa que, excepte «La Humanitat», ho va publicar.

Per tal que estigueu ben assabentats del curs d'aquella Assemblea, ens plau d'enviar-vos una petita ressenya i la còpia d'alguns dels paràgrafs dels discursos que allí es pronunciaren.

La primera part fou dedicada a l'Associació Cultural Catalunya, sobre la qual, després de llegida la memòria de la seva actuació, fou acordat per unanimitat el canvi de nom pel de Casal d'Esquerra ESTAT CATALA.

A continuació s'assegué a la Presidència la Junta del Casal que hi havia el 6 d'octubre, la qual dimitií immediatament per a donar lloc al debat polític.

El Casal d'Esquerra ESTAT CATALA, el primer Casal d'ESTAT CATALA a Catalunya, va néixer amb un reduït nombre de Socis dirigits per Miquel Badia i aplegats sota la doctrina i bandera que amb tant d'encert i sacrifici defensà tothora l'inoblidable i illustre Francesc Macià.

L'encert de la direcció, l'honestedat en la nostra actuació política féu créixer el nostre estimat Casal que anà en augment passant pel carrer del Vidre i arribà a ésser el primer Casal d'Esquerra a Catalunya, quan el SIS D'OCTUBRE erem al carrer de Corts.

Jutjant pels fets que es manifestaven en l'increment de socis que arribà a 1.500 i en els diversos actes d'adhesió a l'home que presidia el Casal el malhaurat SIS D'OCTUBRE que culminaren en l'acte grandios que tingué lloc al Palau de Belles Arts, concloérem que la Directiva interpretava amb exactitud la voluntat i el sentir dels associats.

Nomenada la mesa per a presidir l'assemblea integrada pel doctor Bayona, doctor Rossell i Josep Muxí, s'aixecà a parlar Miquel Badia.

«De la meva actuació la nit del SIS D'OCTUBRE, com a Cap de la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA no voldria parlar-ne avui per tal de fer-ho davant de tots els militants en el Congrés Nacional a celebrar. Voldria limitar-me a parlar només en qualitat de President d'aquest Casal. Si vosaltres ho demaneu, si m'ho exigiu, també parlaré a fons del que ocorregué la trista nit del SIS D'OCTUBRE (veus de «no cal») us he de dir, però, que no s'ha dit TOT el què cal dir d'aquella nit. No s'han assenyalat tots els culpables DE LA VERGONYOSA DESFETA, que foren — o fórem — el dirigents del moviment i jo, considerant-me un d'ells, també en principi sóc un dels responsables.

He callat durant divuit mesos; era necessari esperar a la llibertat dels nostres presos; ara ja són al carrer, ara ja no hi ha cap motiu que m'obligui a callar i parlaré perquè entenc necessari aclarir els fets per tal de treure'n les ensenyances per a l'esdevenidor.

Ni res ni ningú no m'impedirà de parlar.

No podem fer «foc nou» com molts pretenen, sense haver dit al poble tota la veritat.

Els que l'endemà del SIS D'OCTUBRE anaren al Parlament espanyol a negar la seva intervenció en el moviment i els que la negaren i fins criticaren el SIS D'OCTUBRE perquè el consideraren un gran error polític fins l'extrem d'inventar-ne la llegenda que En Companys el proclamà amenaçant pistola en mà, per elements d'ESTAT CATALA més endavant, quan la reacció del poble és manifestà favorable al moviment per a impedir el feixisme, aleshores aquests senyors se'n manifestaren patrocinadors.

Si quan consideraven una atzagaiada el moviment digueren que els autors del SIS D'OCTUBRE érem nosaltres, els d'ESTAT CATALA, i nosaltres ho acceptàrem amb orgull, un cop l'ambient popular es manifestà favorable al moviment, aquests mateixos senyors que disposen de premsa i llibres se l'atribuïren i ens reservaren només el qualificatiu de causants de la derrota.

Quan nosaltres podem arribar precisament a demostrar tot el contrari!

Es aquí el valor del nostre silenci durant DIVUIT MESOS!!! Estimem Catalunya per a no enganyar-la, i volíem la llibertat dels nostres germans.

Ben clar s'ha dit que érem nosaltres qui vàrem portar el SIS D'OCTUBRE.

Cal dir també ben clar, que nosaltres no anàvem a fer Opereta.

Cal dir ben clar que la nostra gent volia anar a la lluita ofensiva i el per què no hi anàrem.

Cal dir ben clar, com i per què avortà el nostre moviment.

I cal dir ben clar el perquè han omplert de llot ESTAT CATALA per a desfigurar amb ESTAT CATALA el sentiment nacionalista d'Esquerra del nostre poble.

...Diu el company Viadé: però, bé li deu correspondre a l'Esquerra i al Govern de la Generalitat alguna part de glòria del moviment del SIS D'OCTUBRE.

...En Badia contesta: ...si se l'han apropiada tota aquella glòria, poca n'hi podem donar nosaltres i menys encara quan han reservat per a ESTAT CATALA només les falsedats i calúmnies de la derrota.

...diu el company Coll: ...que és soci del nostre Casal perquè està dins l'Esquerra i pel sentit social que guia aquest Partit. Que a ell li diu poc la idea de Pàtria davant dels problemes socials i que ell no és feixista...

...en Badia contesta: ...Jo crec que és involuntàriament que heu estat influenciat per les insidies i insults llençats contra ESTAT CATALA tractant-nos de feixistes. Que en el sentit social i humà som i hem estat sempre a l'avançada del Partit i per fi que el nostre nacionalisme no és pas tancat sinó que volem només ésser lliures per a poder-nos federar també lliurement amb els altres pobles lliures i en pla d'igualtat i no de poble somès.

Pel que fa referència a l'Esquerra, cal remarcar que ESTAT CATALA s'ha comportat en tot moment lleial amb el Partit contràriament a actituds semi-oficials mantingudes per Massip, Trabal, Aimamí Baudina, Pere Foix, etc., etc. que no han respectat els homes d'ESTAT CATALA ni la veritat.

Estem disposats a continuar amb la mateixa lleialtat dins el Partit, però demanarem que ells es comportin també d'igual manera.

Ni nosaltres ni aquest Casal podem adoptar actituds escissionistes sinó que és únicament el Congrés Nacional de la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA qui pot adoptar-les.

Acabat el debat es procedí a l'elecció del Consell Directiu.

Sortí triomfant la candidatura encapçalada per Miquel Badia, per 272 vots contra 41 que n'obtingué l'encapçalada per Miquel Ginesta.

President	Miquel BADIA
Vice-president 1er.	Joan Cunyat
» » 2n.	Josep Bayona
Secretari	Jaume Brugat
Sots-secretari	Valentí Muxí
Tresorer	Francesc Figueres
Comptador	Josep M ^a . Carré
Vocal 1er.	Ferran Rossell
» 2n.	Valentí Tosca
» 3r.	Lluís Capdevila
» 4rt.	Joan Pina
» 5è.	Alexandre Mascarell

SECCIONS

President d'Acció Social	Joan Segura
» de Cultura	Vicenç Borrell
» d'Esports	Josep Massana
» de Propaganda	Josep Badia
Prent. Secció Universitària	Enric Llistosella
» » Electoral	Enric Bertran
» de Control	Lleornard Torra
» Secció d'Esbarjo	Jaume Torres

Per tal que sigui més eficaç la actuació d'aquest Casal, preguem a tots els socis que ens diguin a quina de les seccions: Propaganda, Acció Social, Esports, etc. volen col·laborar.

Es necessari l'ajut de tots per fer progressar amb el nostre Casal, el nostre ideari!

Allisteu-vos a la Joventut!

Col·laboreu amb la Junta, portant iniciatives.

La comissió femenina del Casal organitza una tòmbola. Socis col·laboreu-hi, aportant objectes!!!

Estudiants...! per Catalunya

Un nombrós grup d'estudiants, moguts pels afanys i imperatius de l'hora present, hem ingressat a Estat Català i alhora que una salutació adreçada als que des d'aquest són companys de lluita, volem explicar-nos. Tal vegada el ressó de les nostres paraules inspirades en l'amor més profund a la nostra pàtria, arribi a companys nostres estudiants també, que es decidiran moguts per elles a fer el mateix camí.

Si estudiant ve d'estudiar, i estudiar vol dir preparar-se sense impasiències, no per això podem ni devem desertar del lloc que com a bons patriotes ens pertoca. Sense responsabilitats prematures, això sí; però els que el dia de demà les tindrem totes, deixariem de complir amb el nostre deure més imperiós si intentéssim defugir-ne una de ben lògica i natural: la d'empènyer.

Si a començaments d'aquest segle eren els homes del «Centre Escolar Catalanista» (amb Prat de la Riba al davant) els qui substituïen la paraula «Regionalisme» per «Nacionalisme» volia dir que es cloïa l'etapa lírica i començava l'etapa política. Si ara els estudiants ens incorporem al moviment d'avançada i recobriment del nostre poble, donant-li alhora un sentit socialment constructiu i revolucionari, vol dir que un altre tombant s'inicia en la Història de la resurrecció nacional de Catalunya. Acabada la lluita per l'autonomia política, s'inicia clara i sense confusió possible la lluita per la independència.

Es evident que s'inaugura una etapa excepcionalment difícil i perillosa per al nacionalisme català, que tindrà que defugir curosament i amb mesura igual de caure en les posicions oportunistes i claudicants dels grans partits de torn de casa nostra, com de caure en la posició romàntica i estèril dels aïllaments.

Una posició fiscalitzadora, intervencionista però mai claudicant serà millor i més oportuna en aquesta etapa que acabem d'obrir.

Resumint. Es amb aquest esperit que nosaltres, els estudiants catalans, ens incorporem al moment polític de la nostra terra

Quina era l'organització que ens oferia més garanties en tots els sentits, i a la que teníem el deure d'incorporar-nos per a treballar i actuar d'acord amb el nostre pensament?

Gosaria a dir que gairebé no hi ha hagut dubte i indecisió: «LA JOVENTUT D'ESTAT CATALA». La seva història sense màcula, la seva actuació valenta i decidida, la seva tàctica sempre profitosa per Catalunya el seu nom gloriós i admirat pel poble català com a representació dels seus anhels de lluita i d'independència, la seva bandera, la de Catalunya lliure la de l'estel de la llibertat..... Tot coincideix plenament amb el que nosaltres desitjàvem per a l'organització que ens enquadrés. I no cal dir-ho dins d'ESTAT CATALA per bé que amb plena llibertat de moviments, sempre al costat d'aquells homes que representin una major garantia pel nostre ideari nacional i social, que és el de la Joventut d'ESTAT CATALA.

No és, ni molt menys, que nosaltres ens volguem girar contra els homes que actualment dirigeixen la política de la nostra terra. Referent a aquest punt sols ens cal citar i recordar unes paraules que Pere Coromines ens adreçà en una conferència donada el curs passat: «DEIXEU A NOSALTRES ELS VELLS LA FEINA DE PACTAR I TRANSIGIR, de treure de les realitats d'avui les realitats de demà, PERO VOSALTRES ELS JOVES NO PACTEU, NO TRANSIGIU.....».

Bé, doncs, nosaltres els deixarem transigir, i pactar sempre que aquests pactes, aquestes transigències no signifiquin un ultratge, una befa per la nostra pàtria o per la dignitat de les seves institucions. Que ells al seu torn no siguin un obstacle a la lluita empresa per La Joventut d'ESTAT CATALA.

Novament i per acabar, una salutació als nostres companys de Casal, amb els que ens diposem a conviure, i un crit de germanor que sigui un esperò per aquells companys nostres estudiants nacionalistes que encara no han ingressat a ESTAT CATALA que tenim l'esperança de que no trigarem a veure'ls al nostre costat.

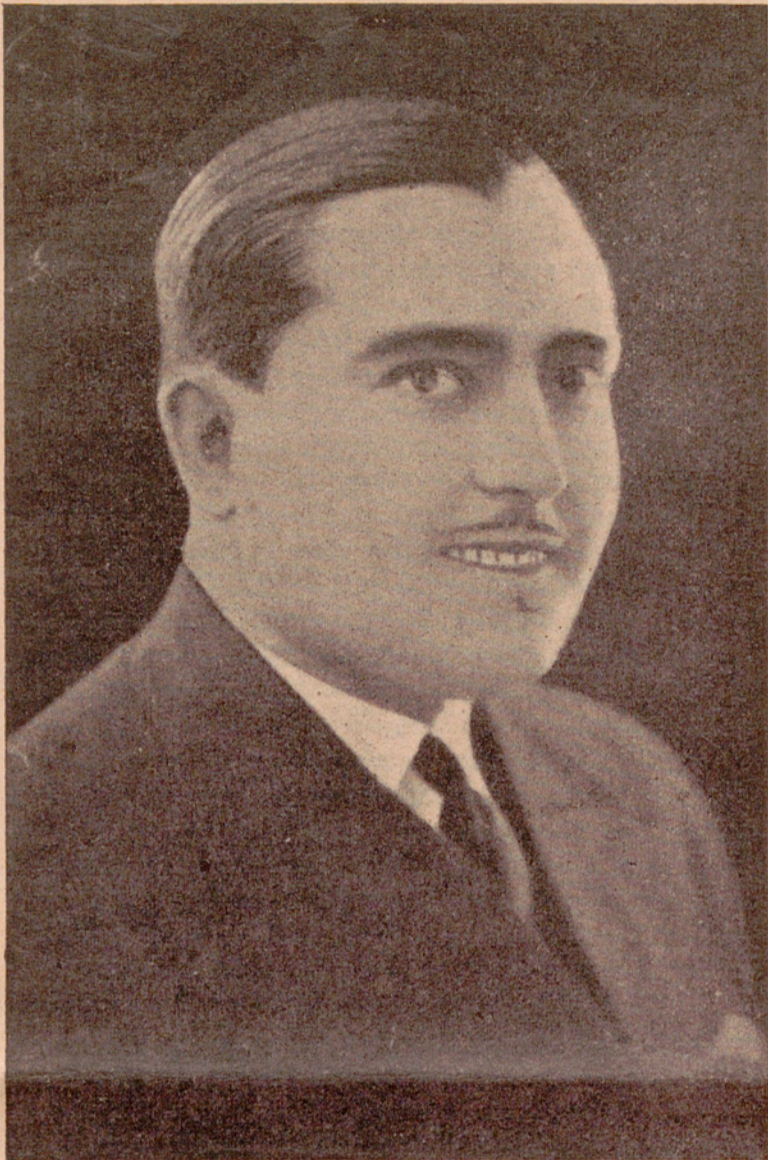
ESTUDIANTS :

Per l'alliberament social de l'orbrer català.

Per la llibertat de la nostra Pàtria.

El vostre lloc de combat és a la

Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA

JOSEP DUCH, ANTIC MILITANT DE LA NOSTRA ORGANITZACIO, QUE AMB EL SEU CARACTER FRANC I OBERT S'HAVIA GUANYAT L'AMISTAT DE TOTS PER LA SEVA VALENTA I DECIDIDA ACTUACIO

GUILLEM RAFART MARCO, CASAT, QUE MORI ALS 29 ANYS, PER LES BALES DE L'EXERCIT ENEMIC. TENIA UN PETIT COMERÇ AL DISTRICTE IV, I ELS QUI DONAREN MILERS DE PESSETES PER A «LAS TROPAS LEALES» DECLARAREN EL PACTE DE LA FAM A SEVA FAMILIA

Recordem els herois socis del nostre Casal que caigueren en la trista nit del 6 d'Octubre, en defensa de l'ESTAT CATALA proclamat aquell vespre pel President de Catalunya. No oblidem aquella proclamació ni els herois que per la seva defensa caigueren.